

TOEWIJDING & RISICO VAN HET VAK

LOFZANG OP MIJN MOEDIGE MAN IN CORONA-TIJD

Amsterdam, 10 april 2020

Gerard B.Kosse -- Ludgerjaargang 1962-1967

met een blij-makend nawoordje

30-04-2020

EEN BUIGING IN EEN HARTVERWARMENDE MAIL...

Een paar dagen geleden realiseerde ik me weer eens dat mailtjes en andere uitlatingen van voormalige Ludgeriaanse klasgenoten me altijd méér beroeren dan berichten van anderen. Het ermee gepaard gaande gevoel van *onderlinge verbondenheid* is tot stand gekomen tijdens de vijf



Mijn man Yves in (een deel) van zijn snikhete verpleeg-outfit -- Hij heeft 4 Corona-patiënten op zijn afdeling voor dementerende mensen

prachtige, vormende jaren die ik in de periode 1962-1967 in de Internaat-Kweekschool St Ludgerus doorbracht. IK betitelde die periode in mijn recente bijdrage¹ aan de 34^e editie van ons alumniblad *Hilversum3* daarom als *<une vie en rose>*. Het recente mailtje waarop ik hier doel is afkomstig van een voormalig klasgenoot die wel vaker laat zien dat hij écht betrokken is met zijn medemensen. Hij schreef:

“Een diepe buiging voor Yves! Dat hij ondanks zijn fragile gezondheidssituatie en het gebrek aan testmogelijkheden zijn beroep blijft uitoefenen, is knap. Breng hem mijn diepe buiging over. Dat jij je zorgen maakt, lijkt me voor de hand te liggen. Meer dan jezelf opsluiten kun je ook niet doen. En doe dat dan ook, want we kunnen je nog niet missen. Niet alleen vanwege je opwekkende, inspirerende en persoonlijke bijdragen voor/aan je alumnibroeders “
(Mijn arcering)

...BRACHT IK OVER AAN MIJN MAN YVES...

In enkele andere bijdragen aan onze alumni-media zal duidelijk zijn geworden dat mijn 23 jaar jongere man Yves EDGARD en ik de facto samen wonen sinds de zomer van 1993. Yves werkt met *plezier en toewijding* als psycho-geriatisch verplegende/verzorgende op

¹ VIJF JAAR IN DE WOLKEN

Op blz 15-16 van de 34^e *Hilversum3* leg ik uit waarom ik mijn Ludgerusjaren uitermate positief en vormend heb ervaren. Desbetreffend paragraafje van mijn persoonlijke terugblik heet dan ook *<Door een roze bril>*.

Zie: <http://www.postvakh3.nl/Hilversum3nr34.pdf>

een kleine Afdeling Intensieve Zorg van een nabij gelegen Verpleeghuis. Ook in deze moeilijke Coronatijd blijft hij dit doen. Dit ondanks het feit dat hij vanwege zijn zeer slecht functionerende nieren behoort tot de groep mensen met een <zéér hoog risico>. Met andere woorden: de kans dat een besmetting met het Covid-19 virus fataal afloopt is bij deze groep mensen zéér groot. Dat laatste geldt overigens ook voor mijzelf. Niet zozeer omdat ik bijna 75 jaar ben. Maar meer vanwege het feit dat mijn gezondheid constant in een wankel evenwicht verkeert; o.a. ten gevolge van zeer ernstige en frequente hartritmestoornissen en schildklierproblemen.

...MET DE ONS TWEETJES KENMERKENDE HUMOR

Yves en ik lachen veel; heel veel - elke dag weer. Dat was ook nu wederom het geval toen ik de diepe buiging van mijn voormalig klasgenoot over bracht op de humoristische manier waarmee we veel levenskwesaties relativeren. Dus als een satirisch, kluchtig <theater-stukje>. Ik rapporteerde daarover als volgt terug aan mijn begripvolle, voormalige klasgenoot:



""REFERENCE-JOLIJT

*Om mijn evenwichtsgevoel en rug niet te veel op de proef te stellen, **BRACHT IK JOUW DIEPE BUIGING VOOR YVES OVER IN DE FORM VAN EEN <KNIKSJE>** zoals je hiernaast ziet afgebeeld. Een krakend geluidje deed Yves bulderen van het lachen. Van de weeromstuit lachte ik mee en zakte ik daarna door mijn oude knieën die weliswaar niet zo gammel zijn als die van jou, maar ook niet meer toppie-toppie zijn...! En dat bracht Yves weer op het idee om zijn splinternieuw*

*plastic **CORONA-BESCHERMINGS-OUTFIT** aan te trekken. Vanaf gisteren, woensdag 9 april, is er eindelijk beschermende kleding voor de verplegende staf: plastic schort; daar overheen lange plastic jas; een masker, handschoenen en eventueel een 'douchekapje'. Alles gemaakt van weggooi plastic en met de garantie dat je binnen drie minuten een rode kop hebt van de hitte en het gevoel krijgt dat je zélf hoge corona-koorts hebt.... Maar Nederland beschikt nog steeds niet over voldoende **TESTS VOOR VERPLEEGHUIZEN E.D.** De hebzucht van de firma's die de dienst uit maken in de Zorgsector heeft handig misbruik gemaakt van de zuinigheid en korte-termijn-blik van de Overheid en ons land op essentiële punten 100% afhankelijk gemaakt van Wereldfabriek China.""*

WELOVERWOGEN

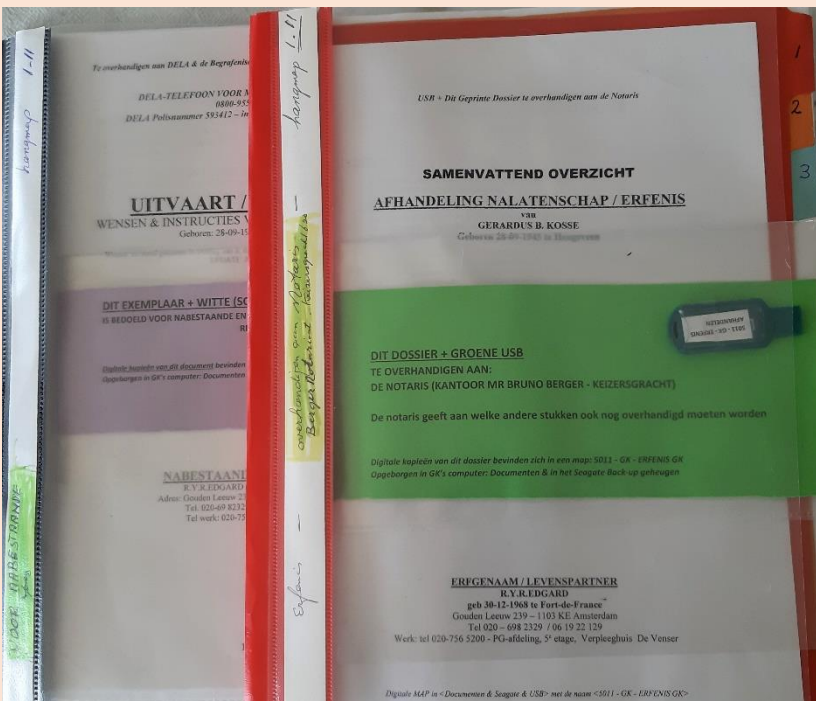
De beschermende verpleeg-outfit waarover Yves en zijn collega's nu *eindelijk* beschikken, is uiteraard geen 100% garantie tegen besmetting. Voor de vier collega's die al vanwege zo'n corona-besmetting in quarantaine zitten, komt die kleding bovendien te laat...

Wat Yves en ik wél konden doen was **EEN WELOVERWOGEN BESLUIT NEMEN**. Omdat Yves het reële risico van <zélf besmet raken en mij ook te infecteren> aanduidt als <**risico's van het vak**>, hebben we besloten om gewoon door te leven, maar wel alle voorzorgsmaatregelen te nemen voor het geval één van ons beiden of wij alle twee het loodje erbij neer moeten leggen.

Het besef sterfelijk te zijn, schrikt ons tweeën niet erg af. Integendeel.² Met het oog op ons groot leeftijdsverschil hebben we het er vaak over gehad. Wat niet betekent dat we uitkijken naar ons levenseinde. Integendeel! We hopen nog heel, heel lang samen te mogen zijn. “LANG LEVE HET LEVEN!”, is onze huiselijke slogan!³ Simpel en alleen vanwege het feit dat we van elkaar houden, elkaar accepteren en positief waarderen om de manier waarop ieder van ons tweetjes in het leven staat en we samen genieten van de wonderbaarlijke, diverse wereld en stad waarin we leven.

PRAKTISCHE VOORZORGSMAATREGELEN

Mijn man haat alle administratie die geen betrekking heeft op zijn (verpleeg- en zorg)beroep! Merkwaardigerwijs was dat ook het geval bij mijn eerste geliefde, wijlen Bob Turnier uit Haiti met wie ik 21 jaar gelukkig mocht zijn. In een bijdrage voor onze alumni-website berichtte ik hier al over in juni 2016⁴. En ook nu weer nam ik gelijksoortige administratieve voorzorgsmaatregelen, opdat mijn geliefde, als nabestaande, niet in **organisatorische en erfenis-technische problemen** zal geraken als het slecht met mij mocht aflopen:



Recente Geprinte & Digitale Voorzorgen c.q. Instructies

Met een gerust hart accepteren <Yves en Ik> nu de risico's van Yves' vak. En genieten we ondertussen zo veel mogelijk van ons leven -- zoals altijd.

² IN HET WEBSITE-ARTIKEL <ONZE KOLDERIEKE DOOD> doe ik onder meer satirisch verslag van de tijd dat Magere Hein me tijdens de kritieke griep-epidemie van 2017 belaagde. Ook doe ik daar luchthartig uit de doeken dat mensen van andere Culturen dan de onze zo anders omgaan met dit natuurverschijnsel.

Zie: <http://www.postvakh3.nl/onzekolderiekedood.pdf>

³ HOE YVES & IK MET ALLERZIELEN <HET LEVEN> VIEREN, wordt uit de doeken gedaan in de alumni-bijdrage <ALLERZIELEN 2017: FEESTELIJKE HERDENKING VAN DIERBARE OVERLEDENEN>. Je vindt die tekst hier:

<http://www.postvakh3.nl/allerzielen.pdf>

⁴ HET ARTIKEL <JE PIJP AAN MAARTEN GEVEN> doet uit de doeken hoe ik in mijn hele bewuste leven omging met <dood gaan en bijbehorende erfeniskwesties>. Zie: <http://www.postvakh3.nl/pijpaanmaarten.pdf>

BLIJ-MAKEND NAWOORDJE



Eén van Yves' hoogbejaarde patiënten heeft het Corona-virus overwonnen.

ZIJN TEST-UITSLAG WAS GISTEREN *NEGATIEF!*

**Yves en ik beleven het als een blij-makende beloning
voor alle inspanning en toewijding
die hij en zijn collega's investeren in hun zorgtaken**

GK